

ловъ изкаралъ доста добре трети и четвърти класъ. Идвалъ редъ за пети класъ. Презъ това време той изучилъ добре руски езикъ, па се запозналъ съ много българи и руски ученици. По онова време рускитѣ ученици и студенти имали дружества, въ които всѣки день обсъждали въпроса, дали императоръ Александъръ II ще даде на народа конституция и дали ще свика народно събрание въ Петроградъ или Москва, за да се изработятъ нови закони, та и рускиятъ народъ да получи свобода, имоти и народни училища. Рускитѣ ученици горещо се препирали, какви да бждатъ рускитѣ закони. Стефанъ Стамболовъ укорилъ съ остри думи рускитѣ закони и старото управление. Като се научили учителитѣ въ семинарията за тѣзи думи на смѣлия търновецъ, веднага го изключили отъ училището за винаги. Полицията наредила Стефанъ да напустне Русия.

Въ Ромъния

Стефанъ Стамболовъ отъ Одеса пристигналъ презъ Бесарабия въ Букурещъ (1872 г.). Тамъ той се запозналъ съ българитѣ и се записалъ въ редоветѣ на борцитѣ за свободата на България.

Отъ Русия Стамболовъ научилъ полезни работи. Той знаелъ руски, малко френски и прочелъ много книги. Освенъ това той ималъ дарба да говори ясно, приятно и убедително. Когато пѣелъ или говорѣлъ, всички го слушали съ внимание. За това той билъ добре приетъ отъ всички.

Стамболовъ отишълъ при Любенъ Каравеловъ въ Букурещъ, запозналъ се и съ Василъ Левски, войводата Панайотъ Хитовъ, съ Христо Ботевъ и всички първи българи отъ народния комитетъ за свобода. Сжщиятъ се запозналъ и съ по-богатитѣ и по-старитѣ букурещки българи, отъ които получилъ първа малка помощъ за прехрана.

Стамболовъ и Христо Ботевъ се сприятелили твър-